

»Co je to, synáčku,
co je to za svatba,
a že na ní není
žádná rodina tvá.«

A ten starý rychtář
a ten je ten můj svat,
tak mňa dau on svázat,
jako šibenca kat.

Tolé mně dau družbů,
všecek sem sa strápiu,
ešče mně povídau,
abych sa nevrátiu.

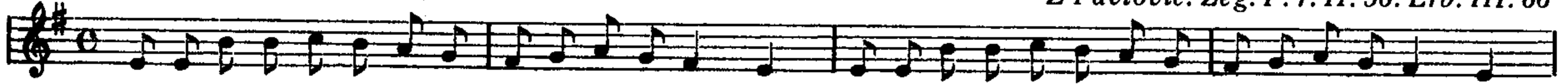
Nepuačte, mamičko,
už je všecko darmo,
musím maširovat
večer lebo ráno.

Už tambor bubnuje,
šohaj maširuje,
ta jeho mamička
ruce zauamuje.

Ruce zauamuje,
za svoju huavičku;
komu mia tu necháš,
chudobnú mamičku.

1632.

Z Pavlovic. Žeg. P. r. II. 56. Erb. III. 66

Ti pa-vlo-včí ú-řa-do-vé tvr-dé-ho sr-dé-čka, da-li o-ni so-bě na-lit sta-ré-ho ví-ne-čka.

Jak se po-dna-pi-li, hned se u-ra-di-li, ke-ré-ho by šo-ha-ji-čka na voj-nu do-sta-li.

Ti pavlovčí úřadové tvrdého srdéčka,
dali oni sobě nalit starého vínečka.
Jak se podnapili, hned se uradili,
kerého by šohajíčka na vojnu dostali.

Vezmeme-li bohatého, toho bude škoda,
kerý má co doma robit, toho doma třeba.
Vezmem chudobného, co nemá žádného,
a ten může maširovat do pole širého.

Stojí šohaj v maštalence, vrané koně češe,
ohlídá se z boka na bok, co mu milá nese;
a nese mu dárek, řetaz, puta, zámek,
tu máš, milý šohajíčku, císařský závdanek.

O takový, o závdanek já vám nic nestojím,
šak vy o tom dobře víte, že se ženit stojím.
Můj tatíček starý, má matička taky,
komu jich mám zanechat, ubohé žebráky.

1633. (*Nápěv 147 [312]*)

Z Mokrě od Brna

Trnó chlapci, trnó,
už jich vezó k Brno,
poskákali s voza,
báli se Francóza.

Brněnská kasárna
pěkně malovaná,

pod ňó stojí chasa,
všecka vebíraná.

Má milá tam stojí,
utírá se šátkem,
neplač, milá, vo mně,
šak já přendo spátkem.

Jedneho vodvedli,
teho vodvádijó,
a temu třetímu
koníčka sedlajó.

1634. (*Nápěv 522 [959]*)

Už je vás, mokerščí,
už je vás namále,
jako té rosičky
na zelené trávě.

Málo je nás, málo,
kde by se nás vzalo,
dyž nás odvádijó
skoro každý jaro.

Málo je nás, málo,
takových jonáků,
co by z nás císař pán
nadělal vojáků.

Císař pán vojáků
a Francóz žebráků,
málo je nás, málo
takových jonáků.

Málo je nás, málo,
kde by se nás bralo,
ja, proste, děvčátka,
aby nás stačilo.

1635.

Od Bíteše

My březovcí chlapci,
není nás namnoze,
vozijó za nama
peníze na voze.

Peníze na voze,
děvčata v kočáře,
kerá to dědina
na panství dokáže?

Ta březovská chasa
je samá pěchota,
ona se to staví,
jak tyčky do plota.